

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΝ ΒΟΛΩ ΤΗ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1883 — ΤΕΤΑΡΤΗ

ΑΡΙΘ. 444

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Θωμάς Α. Πασχίδης

Η βασίλισ Δωροθέα [απόσπασμα: πρ. Α΄ και Β΄ σκ. 1-2]

Πρωτότυπον δράμα

εφ. *Θεσσαλία*, Βόλος

1. 1 Μαΐου 1883, σ. 1- 2
2. 15 Ιουνίου 1883, σ. 2- 3
3. 18 Ιουνίου 1883, σ. 3
4. 22 Ιουνίου 1883, σ. 2- 3

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΡΑΜΑ
 Η ΒΑΣΙΛΙΣ ΔΩΡΟΘΕΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΔΩΡΟΘΕΑ.	Βασίλισ 'Ελληνίς ἐν 'Αλεξανδρείᾳ.	
ΚΛΕΟΝΙΚΗ.	'Ἡ μήτηρ τῆς Δωροθέας.	
ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ.	Στρατηγός 'Ελλήν.	} Οἱ Μυσσητῆρες
ΓΑΛΒΑΣ.	Στρατηγός Γαλάτας	
ΔΙΚΙΝΙΟΣ.	Στρατηγός Ρωμαίος.	
ΑΣΠΡΟΥΒΑΛ.	'Ἡγεμὸν Φοινίκης.	
ΜΑΝΕΘΩΝ.	'Ἡγεμὸν Αἰγύπτου.	
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ.	Φιλόσοφος Χριστιανός.	
ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ.	Αὐτοκράτωρ.	
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.	Αὐτοκράτειρα.	

Χορὸς ὀρφιδῶν καὶ στρατιωτῶν καὶ κροτάλων ὀρχηστῶν τῶν φίλων.

Τὸ δράμα τελεῖται ἐν 'Αλεξανδρείᾳ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δου αἰῶνος.

Συντάχθη ὑπὸ ΘΩΜΑ Α. ΠΑΣΧΙΔΟΥ.

ΠΡΑΞΙΣ Α'.

(Ποσὶς ἀνακτόρου, ἐν ᾗ χρυσοῦρανοι τάπηται καὶ ἔδρανα χρυσοαμαρμόγλυφα καὶ ἀγάλματα χρωματιστὰ φαίνονται).

Σκηνὴ Α'.

ΔΩΡΟΘΕΑ—ΚΛΕΟΝΙΚΗ

ΔΩΡΟΘΕΑ. Γλυκεῖά μου μήτηρ! Τίς ἡ ἐπιστολὴ ἦν σήμερον ἐστακτος ἐκ τῆς θαλαμηγού τούτῳ ναύτης Ἑλλήν σοι ἐκόμισε λίαν πρωτὸν, καὶ ἴσα τί τὸ γλυκῆ σου πρόσωπον ὤχρηθ', τὰ δ' ἔματά σου θαυματοῦσαι, στερῆνθ' δὲ κείθους πῆριξ τῶν σὸν ἐλεφάντων ὡς νεφελώδεις περὶ τῆστρο κύμας διαγράφεται;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ. Λογίς μου κόρη, 'Ελλήνων ἔγερμένων καὶ ἀπεσοῦν ἀπόγουε, ἡ Ἑλλήν ναύτης θλιβερὸν μοι ἐκόμισεν ἄγγελίον.

(Ἡ Δωροθέα ἀλαλῶσασα ρίπτεται εἰς τὰς μητριαῖς ἀγκάλας.)

Ἦλθ' ἄλλ' ἀνδρῶν, καὶ διέχθεται ἰσχυρῶς Ἑλληνίς ἀπέναντι τῆς συμφορῆς ἧτις ἐν τῇ ἡμετέρῃ οἴῳ [ἐπίσκηψεν.

(Ἡ Δωροθέα οὖν ἐκ ἀσπρωτοῦσας, περιπτύσσεται τὴν μητέρα' ἀμφότεραι θαυματοῦσαι.)

Ὁ εὖς πατὴρ ἐθαλαροκόμης ὑπὸ τοῦ Μαξιμιανού, ἐν ᾗ ἀποκλιτικῶς ἀποκαταστάθης καὶ ἰσχυροῦ τῆς Ρώμης αὐτοκράτορος.

Ἦνουν καὶ μυστικώτατα συνιστῶ τῇ θυγατρὶ τοῦ Κωνσταντίνου Κληροῦ, καὶ ἐπὶ τὸν μέγαν τοῦ Κωνσταντίνου θεῖον παπῶσαν, καίτοι οὗ ἡ τοσαύτη καὶ τοσαύτη σοφία καὶ μάθησιν κατανοήσασα καὶ εἰδὼσα εἰσὶν προσηλαῖς θεοσεβίαν ζῶσασα καὶ οὐχὶ τῆς πίστεως τῆς εἰς μακρὰς τῶν γειτόνων ἐκείνην πίστιν, ἧτις εἰς αὐτὴν τῆς κεραινοκόμῳ συμφορῆν παρέχει μοι καρτερίαν, χορηγεῖ μοι θάρρος καὶ ἀντιἀπογοῦστος πρὸς παλινορθῶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου ἀμνησῶ μοι ἐλπίδα προσηλαῖς Παλιγενεσίας.

(Ἡ Δωροθέα ἐν λογιῶν τούτῳ μικρῶν βουτρώσασα τῆς ἀμνησῶ λίσασα πίπτει πρὸ τῶν ποδῶν τῆς μητρός αὐτῆς. Παρίσταται δὲ ὡς τ' ἀγάλματα δῆμιτρος καὶ Κόρης.)

Σκηνὴ Β'.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ, ΓΑΛΒΑΣ, ΔΙΚΙΝΙΟΣ.

(Προχωροῦσιν, ἀλλ' ἀπίσασα τοῦ ἀλγεσιθίμου τούτου συμπλέγματος ἀποσθοχωροῦσιν εἴτα ἐπανέρχονται καὶ σκεπτικῶν προσηλαῖς.)

Καίρει, Βασίλειε καὶ Βασίλει; Τί τὸ οἴσασα τῆς ἡμετέρας θλίψασα;

Π. Αὐλεῖται· τὸ ξῆρος μου, ἡ ζωὴ μου, τὸ πάγμα μου εἰς ἀγῶνας, εἰς πῦρ, εἰς ὄθωρ. Μία λέξω, μία νεύσεις, μία ὤμων ἐπιταγὴ ἔρκει. Ποῖον καὶ ποῦ οἱ πολέμους;

ΓΑΛΒΑΣ. Ναι, ἡγεμονίθες, τοὺς μυστικαίους ὤμων πότους καὶ στότους ἀνακρινόμετε, καὶ ὄρωτες τὰς διαταγὰς ὤμων τελῶσα, τὰ καλέγα, τὰ τεύεγα διαπλευσοὶ δυνάμους πρὸς ἀντιπρῶσιον τῶν ἡμετέρων πολέμων.

ΔΙΚΙΝΙΟΣ. Κἀγὼ προσέρω τοὺς βρεχίονας ἐμοῦ τε καὶ τοῦ πάγματος πρὸς ἐπιδικασίαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὤμων, οὗς θεωρῶ ὡς πολέμους μαι ἴθους.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ. (σοφῶς ἀξιοσηπῶς καὶ μετὶν ἰχθῶς διακρίων ἄρματα μῆτε ἐπὶ τῶν αὐτῆς μῆτε ἐπὶ τῶν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς παρωῶν) ἔλαμει χίρα. (δυνατὸς δὲ τὸν Δωροθέον) καταλείψω ἄρρατὴ πατρός· ὁ τὸν τίτιλον Ἰππίτου καὶ Ἡρακίτου τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, Ἰθέρως καὶ Λιδοῦς ἐβαλερονθήσθαι προχθῆς ὑπ' ἀνδρόνων. Αὐσαλίας, πένων ἰχθῶς καὶ ἀσθραίνων τὸν τοῦ θρόνου ἡμῶν ἀρπαγμῆν ὁ θελορήτης ἐπέπλεξε ρωμαίαις ἐν τοῖς στήθεσι τοῦ αἰσαστοῦ μου διακτες, διαλέσας αὐτὴν καὶ εἰς τὰς διωσῆς μητρός καὶ κέρως καρδίας διαπρῆξ.

Οὐδαμῶν πύδαριν ἐπιδικασίαν κατ' αὐτοῦ τοῦ θελορήτου καὶ ορταρομετοῦ τοῦ θρόνου. Ἐστὶ δίκως ἰσθαλμῶς ἐς τὰ

πάνθ' ἔρρε. Αἴαν δὲ συγκακινάμεθα εὐγνωμονόμεθα ὤμων διὰ τὰ ἄγτερα ἰσοτικῆ καὶ τῶν τριῶν συλλοπητῶν καὶ παραμυθητικῆ ἀρωγῆς καὶ διαδιαλέσεως ρήματα.

Γινώσκω τὸν πόθον ὅν τρέποντες εὐδραστήθωτα ἐν εὐμενῶς προσέληθα τῷ πανθῆμῳ τῶνδ' Μαγάρῳ μου. ἔλαμει δὲ πεποιδυλῆς· ὅτι ἡ προσηγορὴ μου θυγῆτερ ἐπιμῶσα μάλιστα τὴν κρίσιμον εἰς ἡν περιέληθον τὰ οἰκιστῆ ἡμῶν περισσότερο σπεύσει πρὸς τὸ ἐπιλέξει ἵνα εἴ ὤμων ὀσοσίστω μυστήρα, ἐπιδὲ ἰσπῶ ἐτα παρέρχονται καὶ οἱ Παναλλήσιοι Μυστῆρες ἐνακῆθσαν ἴσσοι μᾶχρι τῆς σήμερον ἐπαρουσιάζεσθαιον. Ἄντι δὲ τῆς σήμερον ἡμέρα συναγωγισμοῦ ἐστὶ ἡ αἴριον.

(Ἡ μῆταρ προσεαίνουσι ἡ δὲ κέρη τῆ κεραλῆ κατέουσι, μεθ' ἧ ἐπιστρέφουσιν οἱ τρεῖς στρατηγοὶ ἀντιπροσκυνόμενους ἰσοκλιῶς.)

Σκηνὴ Γ'.

ΑἲΠΟΥΒΑΑ—ΜΑΝΕΘΩΝ, (ἐν ξενῶνι ἀνακτορικῶ.)

ΑἲΠΟΥΒΑΑ. Προχθῆς ἐπιδικασθεῖς πεντακόντορον καὶν Φουάικων ἐν τῆς περιπίστου Καρθαγίνως, ἡν οἱ Ρωμαῖοι ἄρρατὴν κατέστραψαν συγχρότως τῇ ἀρρατῇ Κορίνθῳ, καὶ εἰς ἡν ἴσσοι τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἠθικῆς ἡς ἐσσι ἰσσοῦ ἐπαρῶς διαπρῆσαν ἀνθίματος, ἄλλων ταχύπτερος εἰς Ἄλι:

ξενόριον ἴσσοις ἰκατέτομαι εἰς γάμον τὸν Βασίλῃα Δωροθέου, ἡτις σοφῆ, πλουσία καὶ εὐσεβῆς ὡς θεὰ τις ἀθανάτη εἰς τὰ Ρωμαῖκῶ, Φουάικα καὶ Ἑλληνικῶ Κράτη ρομαίζεται καὶ ἡ εὐφροσύνη τοῦ γάμου παρ' ἀπάντων καλεῖται.

ΜΑΝΕΘΩΝ. Τὴν αὐτὴν καὶ γὰρ τρέπων ἐπιδικῶ ἔλαθον ἀπὸ τῶν ἀγῶν καὶ κενωτικῶν τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰουκτῶν ἄρρων ἐν συναγωγισθῶ τοῖς ἄλλοις Πρίγκιψιν ἡ Στρατηγῶν, οἵτινες, ὡς διαπνεθάνωμαι, ἐκ πολλῶν κατέπλευσον μερῶν ἐπ' αὐτῷ τοῦτῳ τῷ ἡμετέρῳ σκοπῷ. Ἄλλ' ἐλεηπρῶ σε, πότι ἐστὶ ἡ παρουσίαις ὤμων καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ συναγωγισμοῦ;

ΑἲΠΟΥΒΑΑ. Ἡ σήμερον ἦτο, καθ' ἧ διαλελέθη ὑπὸ κερῶν, ἡ ἡμέρα τῆς διαπῆλης· ἀγῶμιν λοιπὸν ἐσσο τῶχος εἰς τὸ ἀνέταρον αὐτῆς.

(Ἀμφότεροι ἀγῶσι τὴν εἰς τὸ μέγαρον ὄδον, ἡτις κατέρωτες φέρει καὶ ρομαίς καὶ συκομορφαῖς ἰθαῦτο· ἄλλῃ καθ' ὄδον μαθόντες τὴν ἀναβαλῆν ἐπιστρέφουσι οἰκοδῆ.)

ἸΕΛΟΣ ΤΗΣ Α'. ΠΡΑΞΕΩΣ.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΡΑΜΑ Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣ ΔΩΡΟΘΕΑ

Συντάχθη ὑπὸ ΘΩΜΑ Α. ΠΑΣΧΙΔΟΥ.

(Συνίχεται ἐκ ἀρ. 441.)

ΠΡΑΞΙΣ Β΄.

(Οἱ πάντα μυστήρια προσέρχονται τῇ Δωροθέῃ.)

Σκηνή Α΄.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ. Ἐρχομαι ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκεῖ λατρεύεται ἡ τῆς σοφίας θεά. Ταύτην περιπέλαιον ἔνα μὴ καθεδυγίον εὐραὶν ποῦν καλλιπέριον καὶ εὐσεβῆ τινα νεώδεα, ἢν προτίθωμαι ἀγαθὴν νύμφην ἐν Ἑλλάδι, ἢς στρατηγῶν, καὶ καταστήσαι εὐδαίμονα, ἐπειδὴ σκοπῶ ἕνα μυστήριον καταρθέσθαι τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἢν ἡ τυραννία τῶν ἀχθρῶν πρὸ τετρακοσίων ἐτάσσοντα περίπου ἑτῶν ὄλωσεν κατὰ τὴν ἀφ᾽ ἑσπέρης, μεθέλωσεν ἀνευρέθησαν ἑλισσι, ἀπὸ τῆς ἐπιγῆς ἰδίως τῆς ἐκλήφθησεν τῶν Ἀρτέμιου καὶ Φιλοποιήσιας, τῶν ἐστῶτων τούτων ἑτῶν καὶ ἀετιοκρίτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀποῦ δὲ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν σπειρὰν συγκροτήσωμεν μίαν Ἑλλάδα κερῶς, τότε περὶσομαι ἐπὶ τὴν τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Θυρῶν γῆν, ἐπ' αἷς τοσαῦται κλιναὶ πόλεις Ἀθηναϊκαὶ, ἄπωλαι τῶν Ἀθηνῶν, ἀρμάζουσι, καὶ οὕτω πως ἀναστήσω τὸ Ἀλεξανδρινὸν ἑκεῖνο Βασίλειον καὶ Κράτος, ὅπου οἱ διὰδοχοὶ αὐτοῦ διαμαρτύνοντο ἀλλήλομαχόμενοι, καὶ διὰ τοῦτο εὐχέρως ἔπειτα ὑπὸ τῶν Ρωμαίων λεγώμενα ὑπεδουλώθη ἡ διὰ τῆς σοφίας τὴν Ρώμην ὑποτάξασα θεὰ Ἑλλήν.

Ἀνασταλώσωμεν ὕστερον τὴν τῶν θεῶν Ἑλλήνων λατρίαν ἐπὶ βωμῶν καὶ νεῶν, καὶ ἀνευρέσωμεν εὐθὺς τὰ τοῦτων χρηστήρια, ἅτινα ἐπέλησαν καὶ ἐκλείσθησαν, ἐπ' ἑσπέρῃ πίστιν ἐξ Ἑρουσαλὴμ τὰς Ἀθηνῶν, τὴν Κέρμεθον, τὰς Πάτρως, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θυρίας τὰς ἐκ-ἄς κατὰ κλιναὶ καταποντιστικὰ εὐμόνον τὰ εἶδηλα, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἐστὶ τοῦ θεοῦ τοῦ Ὀλύμπου, εἰ εὐταὶ μὴ σκοπεύουσιν ἐντυπάζεσθαι. Τοιαῦτος ἀρχὴς φέρων ἀρχαϊκῶν, ἔρχομαι ἐξευτερόμενος τὴν σὴν χεῖρα. Καὶ νῦν τὸς Δία ὡς τῆς Ἀθηνῶν προσωποποιήσιν ἐμφύχον ἀγάλμα ἔστη βλίπωσιν τὴν ἀγλαστότητα κόρην. Τοιαῦτην δὲ εὐδ' ὁ Πλοῦτος, εὐδ' ὁ Πόρως, ἀλλ' εὐδ' αὐτοῦ ὁ Ἐλευθέριος καὶ τὸ Πέριον εὐδ' ἔχοντες, εὐδ' ἔβριθον πρὸ πολλοῦ.

ΔΩΡΟΘΕΑ. Οὐτὲ θεὰ εἶμι, οὐτὲ τις Νύμφη εὐραίνω, ἀλλὰ

κόρη γυγενὴς θεοῦ καὶ θεοῦ καὶ ἀτυχῶν, εὐταὺς τοῦς σφοδρῶτα καὶ δεινῶτα τῶν Ἑλλήνων διδασκαλῶν μοι ἐχρημάτισον πρὸς ἐκμάθησιν πάσης ἑλληνικῆς σοφίας καὶ ἱστορίας καὶ ἰσχυροῦν παιδείας, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀπτεῖδα δεξιότατον ἱσοπέδωσαν καὶ τοῦς ποιητῆς τούτων εὐν γλωσσῶν κατανόησα. Τὸν Ὀργῆ καὶ Ὀργῆον καὶ Ἡοῖδον, τὸν Οὐργίλιον καὶ Ὀργίτιον, τὸν Ἀριστοτέλη καὶ Πλάτωνα, τὸν Θεουαῖδιον καὶ τὸν Δερμοθέτην καὶ τὸν Κυαίρωνα καὶ πλείστους ὄλους πεζοῦς τε καὶ ποιητῆς ἐμελέτησα καὶ ἀπεστίχισα, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ Ἰπποκρίτου καὶ Γαλινοῦ καὶ τῶν ἀετιοκρίτων ἱστορίων καὶ τοῦ Εὐκλείδου τὰ μαθηματικὰ καὶ τὴν ἀστρονομίαν καὶ τὴν μαγικὴν εὐν τῇ Ἀραβικῇ γλώσσῃ ἐξέμαθον ἀπὸ τῆς πεντακτιδοῦ μοι ἑλισσῶν μέχρις αὐτῆς εἰς ἢν μὴ καθάρηται.

Εὐχῆ δὲ τοιαύτην πρὸς τοῦς θεοῦς καὶ τὰ θεοῦς ἐπεποιήσωμεν. *Ὁὐ μὲν εἶθε εἰς γάμον κοινωσίαν, ἢν ὁ ἀνὴρ μὴ ὃ τῆς πόλιν, τῆς πόλιν καὶ τῆς σοφίας εἰτε ἰσοπέδος κατὰ πάντα.* Ὅταν ἰσοίμην εἰμι πρὸς συναγωνιστῶν ἕνα δὲ τις εἰς ἡμῶν νικῶσιν με, ὁ τῶν Ἑλλανοδικῶν θείσος ἐκέρηθαι ἢν αὐτοῦ ἰσομαχίαν ἐν τῆς κατὰ τὸν Ἰπποδρόμον τῆς Ἀλεξανδρίας σταδίου.

ΓΑΒΔΑΣ. Ἠγαροπόμος καὶ στρατηγὸς Ρωμαῖος ἢν ταῦς Γαλλίας εὐν πλείθ' ὅσα περὶ τοῦ τοῦ κάλλους καὶ τῆς εὐς

σοφίας ἀπέλασεν, μηδ' αὖτις ὑπερβυλὸν προσέθεντο
οἱ ταῦτα διασκεπάζοντες, ἐπεὶ ἡμᾶς αὐτοὶ θεώμεθα ὡς
τὰ κάλλη Ἀρροδίτας, τὰ πλοῦτα καὶ δῶρα Ἥρας καὶ τὴν
σοφίαν Παλλίδος ἰδίως ἠμαρτάνομεν. Καθ' ἃ δ' εἰκίζω ἐν ταύ-
των εἰδέσις δύναιται σοὶ συναγωνισθῆναι, ἀλλ' οὐδὲ συγκρι-
θῆναι, εἰ μὴ συγκατακρίσεις συγκριταθεύουσα καὶ παρο-
ύσα τῆς τῶν μνηστέρων ἰλλείψεως. Πλὴν ταῦτό σοι δικαιο-
σύνη καὶ παιδείασι ἀμειλογῶν ὅτι, τῶν δὲ καὶ ἀρρατῆ πα-
τρὸς καὶ ἀπαικτρὸς ἠθέου διατελεῖς οὕσα κατὰ κακίαν
μοῖραν, τὴν τε δουλοσύνην τοῦ σοῦ πατρὸς οἷός ποτ' ἂν ἦν
εἶπὼν διαδικάζομαι καὶ τὴν σοὶ ἠθέου ἀνακτασύμεθα. Εἰ
προσῆθ, ταῦτον τὴν εὐν βοδύομενον χεῖρα.

ΑΙΚΙΝΙΟΣ. Κἀγὼ αὐτοκρατορικῆς ῥωμαῖος ὑπάρχω
στρατηγὸς ὑπέσχημαι σοὶ διάδοχα αὐτοκρατορικῆς ἀπίσεως
τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀρετὴ ἵνα κατανοῶς τῆ
προσέου ἦν ἐνώπιόν σου ποιοῦμαι, τοῦ γενέσθαι μνηστῆν
ἢν σήμερον καὶ εὐρον τῆ ἡμετέρας συνδεθῆναι ἐν τῆ περι-
γῶν τοῦ μεγάλου διός ὡς καθ'. Ἄρας εὐν τῆς σοφίας
τῆ εἰσιγγαμῆ καὶ τῆς παιδείας, τὰ θεοδιδόμενα καὶ δόξ-
ατα καὶ μετ' ἑαυτὸν ἐν ἐς ἀπὸ εὐδαιμονοῦσα ὡς τις αὐτο-
κράτορα ἀπὸ τοῦδε.

ΜΑΝΕΣΙΝ. Κἀγὼ προερχομαι σοι, ὦ Νήρη Νεαλῶν.
ἦν τῆς αἰσθητικῆς μου κατέλαβες, τὴν καρδίαν μου κα-

τέθειλξας, τὸν δὲ τῶν μου ὀλίγων δατὸν ἰσχυροῦς, ἀντιτά-
ξων ἀμύθητα πλοῦτα ἐν χροσίν καὶ λίθου' ἐπιτάμους, εἰς
ἀνάτορα καὶ πόλις ἱκανόν, καρφίνας; ἐπὶ τοῦ Χρυσορρίου
Νελλου, ἀπὸ τῆς Ἠέμαρδος καὶ μέχρι Αἰθιοπίας ἀρ' ἐνός, ἴρ'
ἐτέρου δὲ ἀπὸ τῆς Ἠρωσπόλεως μέχρι τῆς πόλεως Ἀδου,
ἐξ ἧς ἡ Σιδυλλὰ Σαδῆ, ἡ καὶ μέχρι Ἰεροσολῶν μεταδῶσα
ἵνα τοῦ πανοῦρου Σολωμῶντος τῆς ἀμύθητον ἀκούσῃ σοφίαν.

Πίστυσόν μοι δι, ὃ τοῦ οὐρανοῦ Οὐρανία Νεαίς, ὅτι
καίτοι μόνον ἐν εἰγυπτιακῆς γλώσσῃσι λαλῶ, προσκαθίσω
ἡμῶς ἵνα καὶ τὴν ἰλλυτικῆν ἐκμάθω καὶ δυναθῶ ἵνα μετὰ
σοῦ ἀκαστήσω τὴ βασιλείαν τῶν Φαραῶ, τῶν Πτολεμαίων
καὶ τῆς Κλεοπάτρας, ἐπεὶ σὺ ἦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ φῶς
ἰθούσα βασιλῆς ἐν γενετῆς ἐαλήθης καὶ εἰς τοσοῦτον σοφίας
ἰδοθῆσθαι, σοὶ δὲ ἀρμάξαι τὸ διδοῦμα τῆς Αἰγύπτου κατὰ
κλερονομίαν καὶ δικαιοσύνην.

ΑΣΑΡΟΥΒΑΑ. Καὶ γὰρ ὁ τῆς Φοινίκης καὶ Συρίας ἡγε-
μῶν, ἀρρατῆς γόνων ὢν, σποδῆ ἄλλο ἐν Σιδῶνας ὅπως
σοὶ προσέου τὴν δεξιάν μου. Εἰμὶ ἀπέγονος τοῦ περσώτου
στρατηγῶ τῆς Καρχηδῶνος Ἀντιῶν, οὗ ὁ τάφος ἐν Σιδῶνι
παρὰ τὴν Ἀρατοῦσαν καίτοι. Κίεττιμα πλοῦτα ἄπαρα,
ἵππους καὶ ἀρμαῖους, καρφίλους καὶ καρμάδας, ἐν δὲ ἐπὶ
τῶν καὶ πικρῶν καὶ μελισσῶν σφῆρας, ἵνα βιωσώμεθα βίον
πατριάρχικόν, εὐδαιμόνα καὶ σίτου. Ἀναστήσομεν δ' ἑμῶν
τ' ἄρχαίον ἐκείνο τῶν Φοινίκων βασιλείων πολιτεύμα, ὅπως

τῆς ἀκαμίστορας, τῆς ἀκαθαρσίας, ποτὶ ἰσοκαίᾳ ἐν Μεσο-
γῶνι καὶ Αἰγύπτῳ πάλαιτα ἐδατοῦτο ἀκαθάρτου δὲ τῆ
παρὰλλήλου Καρχηδῶνα, ἦν οἱ Ῥωμαῖοι κατέσπριξαν.

Δύναμαι δι ἵνα καὶ σοφὴ εἰσιγγαμῆ σοὶ προσέου πρὸς
λίαν, ὅπως εἰδῆς δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ Φοινίκας εὐδαιμόνας ἔσο-
νός ἔσμεν τῶν Ἑλλήνων ἐν τῆ γραμματικῶν καὶ ἐν πολι-
μῶ ἐν τῆς καὶ ἐπιστομῆς παντοίως τε καὶ πικρῶν,
ἵνα καὶ τὰ γράμματα, ὅπως ἐξ ἰβέρων παρὰλλήλου
ἡμῶς παρεδῶκαμεν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς κωνσταντῆς ἡμῶς
παρεδῶκαμεν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς κωνσταντῆς ἡμῶς εὐδαι-
μόνας, ὡς ἰσῶς παρὶ πατρίδος καὶ πόλεως καὶ μέλα-
ρος; καὶ ἀρρατῆ δὲ δούλων καὶ κωνσταντῆν. Ὅπως δὲ
εἰδῆναι καὶ ἰπιστευθῆναι, τίνας ἂ Τάκτορας καὶ ὁ Συγγενεῶ-
θων, καὶ τίνας οἱ ἰπιστεύομεντες τοσοῦτ' τε καὶ τοιοῦτ', ἦ-
των οἱ Ἕλληνας; ἵνα τε ἰταλινοποιῶν καὶ ὅλοις ἀόλιμα-
ροῦσαν, ἵνα ἡμῶς διακρίμεθα περσομακῆς, τοῦ ἰθῶς
τῶν Φοινίκων ἀπανταχοῦ διακαρῆντες; καὶ δουλοδύνατος
ἐτέρως ἴθουσι, ἐτέρως λαοί; καὶ γλώσσῃσι.

Ἐξιστοῦμαι δι τῆς σοῦ συγγῆναι, εἰ προσεβύλας εἰς
τι τὴν ἀπύθητον καὶ ὑπερκαλλῆ ἀκαρθέον, ἦν οἱ παρὰ
παντὸν ἀκαρθέον μέλας καὶ ροαί, τὰ δαιμόνα ἰσχυρῶς
φοτοβύλας, τὸ σίγμα κἀλακὸν μέλας, ἡ ἀδρῆ ἀκαρθέον
πικρῶ τοῦ κωνσταντῆς τῆς ἡμέρας.

(ἰσοκαίᾳ).

ΠΡΩΤΟΤΥΧΟΥ ΔΡΑΜΑ
 Η ΒΑΣΙΛΙΣ ΔΩΡΟΘΕΑ

Συντάχθη υπό ΘΩΜΑ Α. ΠΑΣΧΙΔΟΥ.

(Συνέχεια της όρθ. 445.)

ΠΡΑΞΙΣ Β΄.

ΔΩΡΟΘΕΑ. Ήκουσα μετά προτοχής και μετά συντόμου κριτικής τοις ἑματέροις ἐπιλέτιστα λόγους. Θλίβομαι δὲ λίαν, συνθλίβεται δὲ πλείον ἢ βασίλισσα καὶ μέγαρ ἑμὴ, δύναι ἑμῶν ἐν τοῖς ἑταίροις τοὶ πρότεροι, μηδαμῶς συγκυπαδαίονσα ἢ συγκυπαδύονσα ἑτέροις ἑταίροις. Διὰ δὲ ταῦτα προσκαλῶ ἑμᾶς τε καὶ τὸν σπουδαῖον Ἀδριανὸν ἵνα μοὶ προαίεσται, ὅπως βούλεσθε, εὐσεβέστατα ζήτημα ἢ κίβδημα, περιστροφῆν περίπλοκον ἢ θεώρημα καὶ πρόβλημα μὲν, ἐπιμαύματα καὶ περὶ ἀποτροπίας καὶ περὶ πίστεως οὐρανίου τε καὶ ἐπιγείου φιλοσοφίας δομητὰς ἐπιπέδησαι εὐσεβέστατα συζήτησιν, ἐπιπέδωσιν ἢ ἐπιχειρήματα, δυναμίαν καὶ δι' ἀποδείξεων καὶ διὰ πειραμάτων ὡς καὶ διὰ τῆς

λογικῆς φωνικῆς τε καὶ μεταφραστικῆς ἵνα λύσω ταῦτα πάντα.

Ἐπιχειρήματα δὲ ἐπὶ τῶν οὐρανίωνων καὶ ἐπὶ τῆς μακρόν τῆς γῆς, τῆς θαλάσσης, τῶν Ἀλφειῶν καὶ Κερκυρῶν θηοτήτων οὐ μόνον ἐπιπέδωσάς, ἀλλὰ καὶ ἰγὼ εὐτὴ πρακτικῶς πρὸς ἐπιπέδωσιν θεοειδέστατα δὲ ἀλλ' ἄλλα, ἢ οἱ σοφοὶ μόνον τῆς Ἑλλάδος ἔδεισαν καὶ ὁ παρὰ πάντων τῶν Ἱουδαίων φημιζόμενος Σολομῶν ἐπὶ τοῦ Θεοῦ τῶν Θεῶν ἐπίστατο.

Σκηνὴ Β΄.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ. Ἀποχωρῶ μετρηταίως ἐπὶ οὗα ἐξέλωσα τῆς δόξης τῶν πραγμάτων μου, οὐδ' ἑμῶν τῶν ἡρώων τῆς πατρίδος μου, εἴτινες προδείχθησαν πλειστάκις ἵνα γένωσιν ἐλοκαυτώματα ἢ προσεχρήσθωσι ὡς σφύγια καὶ ἱερὰ μύλλα, ἢ ἵνα παραδωθῶσι τοῖς πολιτοῖς τῆς Ἑλευθερίας τοῦ λόγου, τοῖς ἰχθύοις τῆς φιλοσοφίας, τοῖς πιστοῖς τῶν εὐσεβέστατων, τοῖς βεβαλωταῖς τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ περιστατοῖς καινοτομοῦσιν περὶ τῆς ἑλληνικῆς θεότητος, τελειοῦσιν τε καὶ τοιοῦτων, ἕσται καὶ εἴαι περιμαρῆσαν τὸ ἄρχικὸν θέρημα τῶν φιλοσόφων πραγμάτων ἡμῶν διὰ δὲ ταῦτα ἢ ἵνα εἴ τῶν κατὰ ἰσχυρομένων

περιμαρῆσαν εἰς πλείστας εὐσεβείας τῶν Ἀθηναίων, εἴτινες βαπτίζονται εἰς μαρμαρόγλυπον βαπτιστήριον ἕρπον τὰ ἑαυτῶν ὄνματα, ἀλλὰ καὶ πολλοχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἑλληνικῶν παρικῶν καὶ ἀποικίων, ὡς καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν τῆ πόλιος τοῦ Ἀλεξάνδρου, καθὰ διακινῶντομαι.

Ὁ Ζεὺ καὶ Ἀπολλῶν καὶ Ἥρα καὶ Ἀθήνα, εὐστάτε τὴν κινδυνεύοντα ἑλληνιστῶν. Ζώετε τὴν Ἑλλάδα χώραν, τὴν Ἑλλάδα φωνῆν, τὴν Ἑλλάδα γλώτταν!

ΔΩΡΟΘΕΑ. Ἄγε δὲ τῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μὴ με λυπῆς ἑναρμηνίσκων μοὶ ἑμαρῶν εὐλαῶν ἄρχικῶν τοῦ θεοδράτου ἑαίμου βράχου, ἱρ' εὖ ἢ Ἀκρόπολις τῆς Παλλάδος ἑαίεται. Μὴ γὰρ τοὶ ἐπίγυγον ὁ εἰζικουστός αὐτῆς Νεὸς κ' εἰ Παρθενῶν ὁ ἱερός; Μὴ γὰρ τοὶ ἐαλεισθησαν τὰ Προπύλαια καὶ ὁ τῆς Ἀκρόπολις Νίκης καὶ τὸ Ἐπιχθύνιον, ὅπου ὄντα ἑαίεται εἰς καλλίστην καὶ ἰοδύστημον Καροῦτιδος; Μὴ γὰρ εἰ πολλοὶ τῆς Κερκυρίας εὐ καταναύοι καὶ λαλοῦσι τὴν Θεοκομιδίαν καὶ ἀποσθέντων γλώσσων, αἴτινοι ἑαίεται δουλοῦσθαι ὑπὸ βαρβάρων καὶ ἑμιβαρβάρων ἰθύνων καὶ φυλῶν;

(ἐκλυθεῖσι).

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΔΡΑΜΑ Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣ ΔΩΡΟΘΕΑ

Συντάχθη ὑπὸ ΘΩΜΑ Α. ΠΑΣΧΙΔΟΥ.

(Συνίχημα ἰσο ἀρθ. 443.)

ΠΡΑΞΙΣ Β΄.

Παρθένη, ἡ τῆς σοφίας θεῖα περιπαλεῖ καὶ προστατεύει τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἰδρύσεται τὸ ἑσπερὸν τῆς εὐλαίας δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ οὗ παράχθη χυμὸς ἐσπερῆτος καὶ δεδωκετος ὑπὸ τῶν Ἑσπερίων ἐν τῇ Περθεναίᾳ κατὰ φῶς. Ἡ πολιοῦχος Ἀθηνᾶ εὐδέκαστε θεῖα ἐπιλαθῆσθαι τοῦ γένους ἑαίνου, ὑπερ παράγαγε τοῖς μεγαλοεργοῦς καὶ ἰριστευργοῖς, τοῖς μεγακέρδοις καὶ μεγαλήτορας καὶ ὑψηλοῦς νόας, οἷτινας τὴν ἐπιφροσύνην ἐξημέρωσαν διὰ τῶν ἀμυγμάτων κωποθεμάτων αὐτῶν, τὸν κόσμον ἀπκλειυθέρωσαν ἀπὸ τῆς κτηνοδίας καὶ βορβορότητος, τὰς Ἐγλάς καὶ Δίεχας, τὰ Δόκωια καὶ τὴν Ἀκκιδήμωια κωθέρωσαν πρὸς ἀνύφωσιν τῆς

διανοίας καὶ τοῦ πνεύματος, τὴν θεῖαν φιλοσοφίαν ὡς φωτοδότιδα λῆμψιν τοῦ εὐρυνου εἰς τοὺς ἐλακτοὺς καθέρωσαν πρὸς γνῶσιν τοῦ ἀγνώστου, κατάληψιν τοῦ ἀκαταλήπτου καὶ ἱμπίδωσιν τοῦ δόγματος τῆς Ἀθηνωσίας τῆς φύχης, ἥτις οὐδαμῶς συμφείρεται τῷ σώματι, οὐδέποτε συνειραμίζεται τῇ ὕλῃ τῇ φθορτῇ ἢ εὐλως καὶ εὐφωρτος αὐτὰ οὐσία.

Ἡ ἐπιφροσύνη τῶν Μουσῶν Καλλιάρῃ αἰώνως θεῖα ἀλλοτρίη τ' εὐδένωια ἑαίνωια νόματα, εἶπωσι καὶ ἱρασιμῶτα πῶσι Κέραι μεταποιοῦσιν εἰς ἱππὸν χυμὸν καὶ μαργερόντω, δι' ὃν κατακλυοῦν τὰ ὤτα τῶν μερόπων. Ὁ δ' Ὀλύμπιος Ζεὺς, εὐὸ ἡ ἐκατουτάστατος νόος φαίνεται ὑπὸ τῶν Γυγνήτων, τοῦ ἐκαυτοτάχωρος Βριάρω προειφάργοντος, εἰκαδομαχίης, οὐδαμῶς ἱκαταλαίψῃ γίνωσι εἰπω τὸν ἀνδριάντω αὐτοῦ ἱεσησιν ἐν Ὀλύμπῳ μαργερο-χυμοελαρυντόνωσιν, ὡς τὸ τῆς εἰγλάχου Κέραι αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις ἐγλαστόνωσιν Παλλήδιον. Χαίρω, Ἑλλῶν στρατηγέ, τῶν ἱμπίδων Ἡρακλείους, Θεσίους, Ἀχιλλέους, Ἀλαξάνδρου καὶ Πύρρου ἀπόγων!

Χαίρωτε καὶ ὅμοις, στρατηγῶι Ρωμαίωι, ἐν οἷς σῴζεται

τὸ φιλελλῆνωσιν τῶν πρώτων τῆς Ρώμης στρατηγῶν πῶρ, τὸ φλέξιν τούτων τὰς καρδίας, καὶ διὰ τούτω οἱ πλείωτοι τούτων εἰδείχθησαν τῆς Ἑλλάδος εὐεργίται, τῶν ἱερῶν βωμῶν καὶ ἱπποῶν ἀνεγέρται, τῶν θεῶν καὶ τῶν φθίων καὶ τῆς ποιικίης σοφίας καὶ τῶν σχολῶν ἀνοικοδομηταί, τυρταί δὲ καὶ φουροὶ τῶν ἐγλαστοχέρων καὶ ἐγλαστομέρων τοῦ θεαίου, τοῦ Ἡρακλιέωος καὶ Ζεῦος ἱεργῶν, εὐδένωια δὲ τοῦ κωροφάωου ἑαίνου Μουσαίου ἐπι τοῦ λόγου τοῦ Μουσαίου, ἐν ᾗ ἔσων κατατεθεμένω τοῦ Ὀρρωῖς οἱ εὐρύνωια πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεῖας ὅμοις, τὰ γλακίρωα τοῦ Ὀμῆρω ποιήματα, τὰ ἱδύγλωττω τοῦ Ἡσίοδου ἱεργῶ, οἱ καλλιάρωοι τοῦ καλλιάρωωσιν Πανδῆρω διθύρωμωοι, τοῦ κωτροῖς τῆς ἱστορίας Ἡρακλιέω καὶ τοῦ μακίρωτου Θεουκιδέω τὰ εἰγλάνωια ἱστορήματα, τῶν δραματοεργῶν Ἀισχύλω, Σοφοκλέω καὶ Εὐρωπίδω τὰ ὀρήματα τραγωδῶματα καὶ τωσούτων μετόχων καὶ συγγραφέων τὰ καλλιάρωωια συγγράμωα, εἰλω καὶ τῶν ὀρωτῶ ποιητῶν τὰ μερόπωια ἱππὸ τὰ γλακίρωα, δι' ὃν ἑαίνωια κωποθεσῶσιν καὶ εἰδείχθησῶσιν καὶ αὐτοὶ οἱ εἰδένωια κωροφῶοι ποιηταί Πάλλου, τοῦ Ἀνδρέω, τοῦ Ἰωάννω, ἀνεγινῶθησῶσιν διὰ τῆς

όν τούτοις δὲ καὶ τοῦ Ἀνακρίοντος, Ἀλεαίου καὶ Σαπ-
φούς τὰ περίφημα καὶ ἠδύλακα μέλη, οὓς ἐμαρτύρησαν οἱ
πλείστοι τῶν Ἀσίων τούτοις ἐφ' ἡμέτεροις Ῥωμαίοι! Ἀγα-
πώταται τὴν Ἑλλάδα, διότι αὐτὰ καταβλήθητε ἑραυόλω-
τοι ὑπὸ τῆς Ῥώμης καίνατοι ταῦτα διὰ τῆς παιδείας
καὶ ἐφημέριαι τοῖς βροδύροις τοῦ Ἀσίου λαοῦ.

ΚΑΘΟΝΙΚΗ. Ἀποδείξαι ἀπαγγέλλουσα τὰ κατὰ τὴν
Ἀθηνῶν καὶ τῶν Θεσσαλῶν τὰ τῶν ἡμετέρων καὶ σοφῶν τῆς
ἀρχαιότητος ἀνδρῶν, οἵτινες ὡς ἀστέρες λαμπρότενοι λαμ-
πυρίζουσι ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξίμεντες εἰσὶναι τὸ θεοδύστην
ἐκεῖνο ἔστι, οὗ τ' ἀδαρμένους θεαύματα ἰσχυροῦσι
εἶναι καὶ τὸν τὴν Σαλαμίαν, τὴν Κασοῦριαν, τὴν Ἀντιό-
χειαν καὶ τοσαύτας καὶ τοσαύτας κλιμαῖς τῆς Εὐρώπης, Ἀ-
σίας, Ἀφρῆς τε καὶ Κρήνης πόλεις ὡς καὶ αὐτὴν τὴν Ἀλε-
ξανδρείαν, ἐν αἷς διαλέπουσιν ὡς πορὰ τὰ πρῶτα τῆς ἑλ-
ληνικῆς παιδείας, τῶν δὲ διδάσκονται καὶ τὰ τῆς ἀλκ-
θούς θεωρητικῆς διδασκαλίας καὶ δόγματα. Ὅμοι ὅμως ὁ
Περρῆσιος περιέλαβεν αἰεὶ, ἀνεπλήρω ἰσχυρὸν ἀνεπληροῦσα,
εἶναι πλείστοι Ἑλληνικοῦ παιδείας ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν πλείστοις
ἑλληνικαῖς πολιτείαις, ἵνα οἱ γέντιοι ἐπαπείσθησαν ὑπὸ τοῦ
Παύλου, τοῦ Ἀδριανοῦ, τοῦ Ἰωάννου ἀνεγενεσθῆσαν διὰ τῆς

γλώσσας τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων εἰς τοῦ χριστιανισμοῦ τὴν
ἵεραν Κολυμβήθραν, καὶ ἐστὶς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας,
ἥτις ἐστὶ τοῦ τοῦ καὶ τῆς καρδίας γλώσσα, ἡμετέροις
εἰς τὴν Σαλαμίαν τῶν προκειμένων ἑλληνικῶν μαθηματικῶν
εἰς γλώσσας, ἥτις ἐστὶ γλώσσα τῆς φύξης καὶ τῆς σοφίας.
Ὁ δὲ Ἑλληνομοῖς τῶν Ἑλληνοπαίδων τούτων περιουσι-
μοῖς καὶ τὸν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦ πίστιν ἀνεμόρησας καὶ
περήλαγαν ἕφηταις καὶ εὐανορθόγγους ῥήτορας, οἵτινες
ἐν τῆς ἀλγῶν ὑπερτερήσασιν, εἰμὲ ὑπερτέρησαν τῶς διδα-
σκάλους αὐτῶν, ἐπὶ τοῖς στεράνοις τῆς παιδείας ἀκαθλαῖς
εἰρῶσι ἰσχυροῦσι δρῶντες ἀπὸ τῶν μαροδόλων παιδῶν
καὶ λαμῶσιν καθ' ἑκάστη τοῖς θαλλοῖς τῆς δόξης, τῆς
ἐλπίδος, τοῦ κατῆσαι, τοῦ κελίον ἐν Παρισίαις, Ἑλλῶν καὶ
Περρῆσι.

Ὁ δὲ βλῆνται δὲ φίλοι μνηστοί, οἱ ἐλθόντες ἴδωτε ἵνα
συναγωνισθῆτε τῆ θυγατρὶ μου ἑλληνικῆς, ἐγὼ Ἑλλῶν εἰμὲ,
πλὴν καὶ τοῖς μὲ πολλὰ διδασχῆται ἵστακ τῶν πολιτῶν καὶ
τῶν ἱπποκαστοῦσιν, ἵδωτε δὲ ἵστακ τῶν μεταναστεύσιν ἐξ
Ἑλλάδος εἰς Ῥώμην, ἐκ Ῥώμης εἰς Ἀσσυρίους καὶ Ἀσσυ-
τίαν ἐκ Ἀσσυτίας εἰς Ἰσραὴν, τὴν τῶν μακάρων γαίαν, ἐν ᾗ
τὰ ἱερά καὶ καλλίμορα τῶν ἱεραρίων χριστιανῶν καὶ

ἐρωτόμακα ἴστακ, ἐξ Ἰσπανίας εἰς Ἀφρῆν, ἐκ Ἀφρῆς εἰς Ἰσραὴν
προσδοκῶ τὸν εὐλογίαν μου καὶ βασιλείαν, ἵστακ εἰμὲ!
δολορόναι χαρῆ, καὶ τοῖς λέγω ἑλλῶν γυνεθῆσαι, εἰμὲ ὅμοι
καὶ καλοῦμαι καὶ σερνόμεναι Χριστιανῶν.

ΑΙΚΙΝΙΟΣ. Φίλοι μνηστοί, οἱ χριστιανῶν εἰμὲ προεγγρα-
μῆται εἰς περιουσίαι αὐτῶν ἡμετέροις τὰ ἐτήματα γί-
γνῶσιναι περικλυτῶν ἡμῶν δὲ ἐσταταῖοι καὶ ὁρεοῖοι
ἵνα ἐκτελέσωμεν κατὰ γράμμα τοῦ ἀποστόλου καὶ Μαξι-
μιανὸς τὰ θεοπείματα, ἵστακ ἵνα ἐκτελέσωμεν τῆς αὐτοῦ
ἐκ τῆς αὐτῆς ἡμετέροις, καὶ τότε βιβαίωσι ἵστακ
εἰς ἡμῶν, ἡ δὲ ἀνδρῶν ἰσχυρῶν ἡμετέροις ἵστακ
τὴν ἑλληνικῆς ταύτης, ἡ ἐπὶ ἡμετέροις ἀπίπτουσα τὸ εὐ-
λοῦν θεοῦ καὶ βασιλείαν μέχρι ταῦτα, εἰς ἡμῶν ἐν
δὲ ἑλλῶν μνηστοῖν εἰς τῆς χριστιανικῆς πίστεως τὰ μ-
νήματα καὶ τὸν θυγατῆρα αὐτῆς.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ. Ἀναδρῶν ἀπαγγελάτε δὲ ἀπρεσταῖοι-
τοις γέντιοις ἡμετέροις βασιλείαν καὶ ἡμετέροις βασιλείαν καί-
ρον ἐκ βασιλείας οἴου καὶ εἰμῶναι; Οὐδέποτε ἀντιοῖοι
τοῦτο.

(ἑλλῶν δ.)